

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce **V. C.**, zastoupeného JUDr. Ladislavem Novotným, advokátem se sídlem v Táboře, tř. 9. května 1282, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 28, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2006, čj. 10 Ca 38/2006 - 16,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2006, čj. 10 Ca 38/2006 - 16, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23. 2. 2005, čj. FŘ – 11273/13/04, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí (dodatečnému platebnímu výměru) Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 13. 9. 2000, čj. 2222189/00/004914/5260, jímž byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za měsíc srpen 1998 ve výši 790 647 Kč.

Žalobce stěžovatelovo rozhodnutí o odvolání napadl žalobou, kterou adresoval Obvodnímu soudu pro Prahu 4. Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 12. 1. 2006, čj. 27 C 154/2005 - 5, řízení v souladu s § 104b odst. 1 o. s. ř. zastavil s tím, že v této věci je příslušný rozhodovat soud ve správním soudnictví a současně žalobce poučil o možnosti podat takovou žalobu ve správním soudnictví. Usnesení nabylo právní moci dne 10. 2. 2006.

Žalobce jednal v souladu s poučením (§ 72 odst. 3 s. ř. s.) a žalobu adresoval Městskému soudu v Praze, jenž ji však následně odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Rozhodnutí odůvodnil tak, že předmětná žaloba, ač adresována Obvodnímu soudu pro Prahu 4, byla podána k poštovní přepravě dne 17. 5. 2005. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 16. 3. 2005. Žaloba tedy s ohledem na znění ustanovení § 72 odst. 1, 3, 4 s. ř. s. a § 40 odst. 2 a 4 s. ř. s. byla podána opožděně, neboť zákonná dvouměsíční lhůta uplynula dne 16. 5. 2005.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozhodnutí Městského soudu v Praze, přičemž uplatňuje kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).

Stěžovatel má za to, že soud jeho žalobu odmítl v rozporu se zákonem, neboť dostatečně nezjistil okolnosti doručení žaloby Obvodnímu soudu pro Prahu 4. Je pravdou, že žaloba byla podána k poštovní přepravě dne 17. 5. 2005, avšak stěžovatel již dne 16. 5. 2005 v 17:40 hod. zaslal tuto žalobu elektronickou cestou a v souladu se zákonem toto elektronické podání do tří dnů doplnil. Žaloba byla u Obvodního soudu pro Prahu 4 podána včas. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 30. 8. 2006 uvedl, že se k námitkám stěžovatele nebude vyjadřovat, neboť ty se nevztahují k prováděnému daňovému řízení.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a Nejvyšší správní soud tedy přezkoumal kasační stížností napadené usnesení krajského soudu, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 27 C 154/2005, bylo zjištěno, že stěžovatelova žaloba podaná k poštovní přepravě dne 17. 5. 2005, byla soudu doručena dne 19. 5. 2005. Ve složce označené „Přílohy N“, jež je součástí spisu, se nachází vytištěná e-mailová zpráva, kterou byla žaloba elektronicky podána. Z tohoto podání je patrné, že datum odeslání žaloby elektronickou cestou je 16. 5. 2005 v 17:40 hod. Výtisk žaloby je však podatelnou označen datem 17. 5. 2005 v 8:30 hod. a nadepsán je jako faxová žaloba.

Stěžovatel namítá nezákonnost rozhodnutí i odmítnutí návrhu, neboť má za to, že s ohledem na elektronické podání žaloby nebyla lhůta k podání žaloby posouzena správně. Nejvyšší správní soud se s touto argumentací plně ztotožňuje. Ve spise obvodního soudu se nachází i stěžovatelovo vytištěné e-mailové podání, jež je však podatelnou zřejmě chybně označeno jednak za faxové a jednak zřejmě i chybným datem doručení.

Dle ustanovení § 72 odst. 1 a 3 s. ř. s. a § 40 odst. 2 a 4 s. ř. s. byl posledním dnem pro podání žaloby právě 16. 5. 2005. S ohledem na § 37 odst. 2 s. ř. s. lze podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě (tedy např. elektronicky bez elektronického podpisu dle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů), musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.

Městský soud však při svém rozhodování k stěžovatelovu elektronickému podání žaloby nepřihlédl. Povinností soudů je dodržovat zákonem stanovený postup a taková povinnost odpovídá principu vyplývajícímu z ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, jež zajišťuje právo jednotlivce domáhat se stanoveným postupem svého práva u příslušného orgánu, a současně představuje materiální obsah procesních garancí obsažených v hlavě páté Listiny, resp. v čl. 36 odst. 1 Listiny – tj. procesních garancí vztahujících se k právu na spravedlivý proces (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 9. 11. 2005, sp. zn. IV. ÚS 445/04). Postupem nižšího soudu mohlo dojít právě k zásahu do stěžovatelova práva na spravedlivý proces, neboť mu nebylo umožněno, aby se zákonným postupem svého práva domáhal, zejména z toho důvodu,

že ve spise postoupeném Obvodním soudem pro Prahu 4 bylo stěžovatelovo elektronické podání označeno i datováno chybným způsobem a matoucím způsobem i evidováno a založeno ve spise. Městský soud v Praze tento nedostatek neodhalil, a tedy se jím nikterak nezabýval. Jeho posouzení se tak dostalo do rozporu se skutečným stavem věci.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené závěry napadené usnesení podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud ve věci v souladu s ustanovením § 109 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval bez nařízení jednání.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu